

ÖZET: Sözleşmeli koruma ve güvenlik görevlisi olarak çalışan personelin kanser hastalığı nedeniyle toplam 405 gün heyet raporu alması hususunda. (23.10.2025 - E. 6936566)

Bilindiği üzere kamu idarelerinde sözleşmeli personel, 657 sayılı Kanunun 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi çerçevesinde istihdam edilmekte ve 28.06.1978 tarihli ve 16330 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar hükümlerine tabi olarak çalıştırılmaktadır.

Mezkûr Esasların 10'uncu maddesinde, **"Resmi tabip raporu ile kanıtlanan hastalıklar için yılda 30 günü geçmemek üzere ücretli hastalık izni verilebilir. Hastalık sebebiyle, Sosyal Sigortalar Kurumunca ödenen geçici iş göremezlik tazminatı ilgilinin ücretinden düşülür"** hükmü yer almakta iken **hükümde geçen "30 günü geçmemek üzere"** ibaresi **"insan sağlığı ve çalışma verimi bakımından en önemli mazeretlerden olan, aynı zamanda öngörülemeyen hastalık hali için izin süresinin 30 günle sınırlandırılması yolunda kurallar getiren düzenlemede 657 sayılı Kanunda yer alan ve farklı düzenlemeyi içeren hastalık iznine ilişkin hükümlere uyarlık bulunmadığı"** gerekçesiyle Danıştay Onikinci Dairesinin 11.03.2013 tarihli ve E.2009/3956, K.2013/1443 sayılı kararı ile **iptal edilmiş, buna dayanılarak sözleşmeli personelin sözleşmesinin yenilenmemesi hukuka aykırı bulunmuş** ve bu karar, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 26.10.2015 tarihli ve E.2013/1713, K.2015/3762 sayılı kararı ile onanmıştır.

Kararda yer alan, **"Bir hiyerarşik normlar sistemi olan hukuk düzeninde alt düzeydeki normların, dayanağını üst düzeydeki normlardan aldığı kuşkusuzdur. Normlar hiyerarşisinin en üstünde evrensel hukuk ilkeleri ve Anayasa bulunmakta ve daha sonra gelen kanunlar dayanağını Anayasadan, tüzükler dayanağını kanundan, yönetmelikler ise dayanağını kanun ve tüzükten almaktadırlar. Bir normun kendisinden daha üst konumda bulunan ve dayanağını oluşturan bir norma aykırı veya bunu değiştirici nitelikte bir hüküm getirmesi mümkün değildir."** ifadeleriyle Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslarda yer alan sınırlamanın 657 sayılı Kanunun 105'inci maddesinde düzenlenen hastalık izni süresiyle uyumlu olmadığı belirtilmiştir.

Nitekim 657 sayılı Kanunun 105'inci maddesi uyarınca memura, aylık ve özlük hakları korunarak, verilecek raporda gösterilecek lüzum üzerine, **kanser**, verem ve akıl hastalığı gibi uzun süreli bir tedaviye ihtiyaç gösteren hastalığı hâlinde **on sekiz aya kadar**, diğer hastalık hâllerinde ise oniki aya kadar **hastalık izni verilmektedir**. Ayrıca **izin süresinin sonunda, hastalığının devam ettiği resmî sağlık kurulu raporu ile tespit edilen memurun izni, belirtilen süreler kadar uzatılmakta, bu sürenin sonunda da iyileşemeyen memur hakkında emeklilik hükümleri uygulanmaktadır**.

Bununla birlikte, yukarıda sözü edilen Danıştay kararında, bir taraftan 30 günlük süreye dair ibare iptal edilirken diğer taraftan, davacının tam teşekküllü bir hastaneye sevki sonucu, rahatsızlığının öğretmenlik yapmasına engel olduğu yolunda bir sağlık kurulu raporu alınması halinde, idarece bu durumun ayrıca değerlendirilmesi gerektiği ve bu halde hizmet sözleşmesinin yenilenmemesinin doğal olduğu belirtilmektedir.

Bu itibarla,

1- Adı geçen hastalığı dikkate alındığında, kendisine 657 sayılı Kanunun 105'inci maddesi çerçevesinde, on sekiz aya kadar izin verilmesinin, izin süresinin sonunda, hastalığının devam ettiğinin resmî sağlık kurulu raporu ile tespit edilmesi halinde belirtilen süre kadar bu iznin uzatılmasının,

2- Bu sürelerin sonunda da iyileşememesi halinde 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 25 ve 26'ncı maddelerinde sayılan şartların sağlanması kaydıyla ilgili hakkında malulen emeklilik hükümlerinin uygulanmasının, aksi halde 5188 sayılı Kanunun 10'uncu maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi kapsamında hizmet sözleşmesinin feshedilmesinin,

uygun olacağı
mütalaa edilmektedir.

Diyanet İşleri Başkanlığı
Hukuk Müşavirliği